

האשה שלום פרק חמשה עשר יבמות ק"ו.

עין משפט
גד מצוה

בב א מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הל' א ב סמג
עשין זו טו"ש"ע ח"מ סימן
רפ"ב סעיף ב:
בב ב מ"י פ"ז מהלכות
נחלות אשוחות הל'
ט סמג עשין מה טו"ש"ע
א"ה"ע סימן ז סעיף זג:
בב ג מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הל' א ב סמג
עשין זו טו"ש"ע ח"מ סימן
רפ"ב סעיף ג וטו"ש"ע
א"ה"ע סימן ז סעיף זג:
בב ד מ"י פ"ז מהלכות
אשוחות הלכה לא סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ה"ע
סימן ק סעיף ז:
בב ה מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ו מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ז מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ח מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ט מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב י מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:

והזרו ב"ה להורות כב"ש. והא דאמר צ"ה האשה שפלו (כתובות פ"א, וס) גזי ולימא אח אני יורש אשתו איני קובר ואי משום כתובה לא ניתנה כתובה לגבות מחיים ודחי מאן שמעת ליה דלית ליה מדרש כתובה בית שמאי הא אית להו שטר העומד לגבות כגזי דמי ומאי קושיא דלמא אפילו צ"ה יניחו דהודו להו וי"ל דצ"ה לא חזרו צהס מטעם קל וחומר א"כ התם דמריא בעלמא הוא דמוקי כצית שמאי ולמסקנא דהדר דמי שפיר כצית הלל וי"מ ללא דרשי צ"ה מדרש כתובה כל כך כמו צ"ש ולא יתכן דאי מסתבר לדורשו בכתובות כמו הכא אמאי לא דרשי ליה צ"ה ואי לא מסתבר מנא ליה דדרשי אפי' צ"ש: בית הלל צ"ה וימנה וכו' נחלקו צ"ה על הלל רבן שדורש מדרש כתובה צ"ה המקבל (צ"מ קד). דקאמר התם הלל היה דורש לשון הדיית אנשי אלכסנדריא היו מקדשים נשותיהם ובעצת כניסתן לחופה צלו אחרים ומוטעין אותן וכו' ומלא כתוב צהן לכשתשאי לי מיהו לי לנחתי ואומר ר"י ללא דמי דהתם ודאי הדבר ידוע ומוכח שהיו כותבין בעציל שמוטעין להן אצל הכהן כשתשאי לאחר היינו על ידי עדות צדורה ולא ע"י דבר אחר וצ"ש סברי דמ"מ תנשאי לאחר קרינא ציהו: חו"ץ מהמותר בו' ויבמותה. פי' שרצה לקלקלה לפי שיראה שימות בעלה או יצמה ויהיו נרות זו לזו ואפי' לשמואל דאמר לעיל בסוף האשה רבה (דף י"ז). דלינה כלשת איש א"כ כשיצא היבם תהא מותרת לחזור ממ"מ מתכוונת היא לציניא ועוד שמה יתכן לה בעלה ונשוא לאחר אז אסורה ליה ולזה ולא תפול עוד לפני בעלה לייסד וא"ת והלא כשמעידה על יצמה שמת שמה ייצמנה בעלה ותהא צרמה לאלתר וי"ל שאינה מושעת בך כיון שידעת שבעלה חי ויחזור ולבסוף יקלקלה: ודאי תנן חו"ץ מו' נשים. אמתני פריך ללא קמני אלא חמש: לאו

שאין האחין נכנסין לנחלה של בעלה על פיה. דרמנא אמר ע"פ שנים עדים (דברים יט) ולגזי נשואין לידה הוא דלקילו רבנן משום עיגונא: כשתשאי לאחר. והרי נשאת: גמ' לנחלה. וכה צנחלת אהיו כדאמר בפרק החולץ (לעיל מ). הכונס את יצמנה וכה צנכסי אחיו: ואין לה נדרוש מדרש תורה. בתמיה: אדעתא דכתובה אחאי. ובאפוקי ממונה סהדי צעינן: כל מיני דמינו כו'. ועיקר אדעתא דנשואין אחאי ושרינן לה וכיון דשרינן לה שקלה נמי כתובה דמספר כתובה נלמוד: ללא ידעה צמאי משפטיא. וכיון דהוכירה נשואין גליא דעתא דלמשרייה אחאי והא דאמרה צירשא תנו לי כתובה שמה צצורה היא שזו התמנה: מתני' ויצמנה. אשת יצמה. וטעמא דכולהו מפני ששונאות אותה ומתכוונות לקלקלה. חמותה שונאתה שאומרת בלבה זו תחל כל יגיעי ועמלי. וכן בת חמותה אומרת זו תירש כל עמל אבי ואמי ואני אדחה. ויצמנה יראה שמה סופה להיות צרמה. וצת צבלה זו צאה צנכוס אחי אוכלת כל עמלה: מה צין גט למישה. דאמר צפ"צ דגיטין (דף גג). אף הנשים שאין נאמנות לומר מת בעלה נאמנות להציא גטה דמדינתה היא ואע"ג דעלייהו סמכינן דצרכות לומר צפני נכתב וצפני נחתם: שהצפצפ מוכיח. וסמכינן עיקר אכתבה: גמ' צת חמיה. שאין צת חמותה מהו: לגירסא. יגיע אחי שהציאה לאבי מצית אציה: והגא נמי אע"ג דהיא לא אכלה לגירסא דלמה שהרי אין בעלה של זו אחיה מן האם ובני אחיה נוטלין מה שהציאה אמה דתנן (כתובות דף קנ). צין דירכין די יהוין ליכי מינאי אינון ירתון כסף כמותך יתר על חולקתון דעס אחוהון אפ"ה הא קא אכלה לגירסא דמי נשאי וקניא לה: אשת אב הרי היא צבלה צה הצעל כיון דזו אינה מעידה לזו מנימלא נפקא דלשת אב נמי אינה מעידה לצת בעלה הלכך אין זו מוספת אלא להוציאו: ור' יהודה. אמר לך ודאי הוצרכו דבשלמא חמותה סניא לבלה מפני שסופה לירשנה ואמרה קאכלה לגירסא כו' הלכך איצטרין למימנינהו: אלא אחי מוסף כו'. כיון דאין לה על מה לשנאות חמותה אמאי קא מוסף לה ר' יהודה לומר אינה נאמנת. ומשני טעמא דרבי יהודה כלה סניא לה לחמותה משום דמגלה לצה מיילי עלה: ורבנן כמיה הפנים לפניס. קרא כתיב כמיה הפנים לפניס כמיה הללו שאדם רופא צהן ורואה צהס פנים כפניו אס הוא שוחק הם שוחקות ואס הוא עוקס הם עוקמות כן לז האדם לחדס האחר אס הוא ארוב את זה וס הוא ארובו ואס הוא שונא את זה וס הוא שונאו הלכך לא צעי לאוספיניהו דמטעמא קמנא שמעינן דאין נאמנות דכיון דחמותה סניא לבלה משום דקאכלה לגירסא כלה נמי סניא לחמותה דסניא לה וכיון דצת בעל סניא אשת אב אשת אב נמי סניא לה לדידה: צדברי תורה כתיב. לפי פנים וצ שאתה נתון לתורה לצך עומד לך להעמיד גירסא אס יעצת צה תמלא אס לא יעצת לא תמלא [מגילה ו]. צ. ל"א אס רבו מסכיר לו פנים הוא מחכים ואס לאו אינו מחכים מרבו: חמותה הצאה לאחר מלאן מהו. אס יצמה היא ולא אס בעלה ושמא סופה להיות חמותה מי נאמנת לומר מת בעליך והמיימני לצני או חלני והנשאי לאחר: מי מסקה. הך אס יצם אדעתא דלמא מיית בעל ונפלה קמי יצם צרה וקאכלה לגירסא ומתכוונת לקלקלה מעכשיו כדי שלא תתייצב עוד לצה או לא. ואע"ג דצרה הצאה לאחר מיכן פשיט לן כדאמר צמתי' ויצמנה דהיינו משום צרות העמידות לצל התם הוא דצערא דגופה הוא ומסקא אדעתה טפי אצל שנת חמותה ממון הוא ולא מסקא אדעתה כולי האי או לא: אמרה

(א) [כתובות גג. ט] רש"י, (א) גיטין כג: (לעיל כה, ד) ו"ל והא תניא עינין מוס' ד"ה והא, (ט) (ו"ל דמילא, (ו) מהכ"ש א"ה א"ה דהתם, (ז) וי"ע ע"ה א"ה כתובות גג. ד"ה שאין אי וכו' ע"ע מוס' נדה ד: ד"ה מאי לאו,]

תורה אור השלם

1. ויהי הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו האות ולא יקחה שבו מישראל. דברים כו ו
2. בפנים הפנים לפניס פן לב האדם לאדם: משלי כו יט

הגהות הב"ח

(א) גמ' או דלמא משום דלא ידעה: (ב) שם שות הוין וכו' לגירסא דמי (ג) נשאי תא"מ וצ"כ ס"א דאימא: (א) רש"י ד"ה ורבנן וכו' גס הוא ארובו כ"ל ויתבה זה נמחק:

תוס' חר מקבאי

ומנסבא. איבעיא להו בת חמיה נאמנת לומר הוין וכו' בעלה או רבו בעו כמערבא חמות הבאה לאחר מכן מהו. הני תרי בעיי לא אפישיטו ולחומרא עברין:

מוסף רש"י

מה בין גט למיתה. דלמיתה לא מהיטען ואגו מהיטען (גיטין כב). שהכתב מוכיח. ולאו עלה סמכין כל כך (לעיל כה).

תוספות ישנים

בת בעלה. וזמני לי כתובה אינה נאמנת. כלומר דדעשה אכתובה וכן אומר ר"י דהאשה שאמרה לבעלה גרשמי דנאמנת גרשמי וכן לי כתובה אינה נאמנת וי"ל לעיל (דף קפח) דפריך להכי כדכר דפריך ולהימנה כדכר המנוגא. ומשמע (מהכא) [שם] דרבי המנוגא מהני אף לישא. והכתובות (דף גג.) לא משמע כן (ב) דקאבלה לגירסא צדי נשא. וא"ת אמאי לא קאמר מנו כן דקאכלה לגירסא דמס שהרי האב ירש אמה ובני אמה יורשין. וי"ל כגון שהיה לאמה צין דכרין (דהיינו) דהתם: טעמא מה שהציאה חמש: ההוא דר"ת כלומר לפי פנים שאתה נתון לז להעמיק ולהפסיד הוא עומד לך ל"א אס רבו מסכיר לו פנים הוא מחכים ואס לאו אינו מחכים: מי מסקה אדעתא דמית בעלה ונפלה קמי אחיו (ז) וי"ל דהתם משא אפי' מסקה אדעתה טפי אצל שנת חמותה היחא חמתה ללא מסקה אדעתא כולי האי וא"ת חמותה ונת חמותה נמי סניא לה משום דלכלה לגירסא לאחר מיתה וי"ל דחמותה מיירי שמת בעלה ונת חמותה (א) דהשתא קאכלה לגירסא דמס: דמס:

בב א מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הל' א ב סמג
עשין זו טו"ש"ע ח"מ סימן
רפ"ב סעיף ב:
בב ב מ"י פ"ז מהלכות
נחלות אשוחות הל'
ט סמג עשין מה טו"ש"ע
א"ה"ע סימן ז סעיף זג:
בב ג מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה לא סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ה"ע
סימן ק סעיף ז:
בב ד מ"י פ"ז מהלכות
אשוחות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ה מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ו מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ז מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ח מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ט מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב י מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:

בב א מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הל' א ב סמג
עשין זו טו"ש"ע ח"מ סימן
רפ"ב סעיף ב:
בב ב מ"י פ"ז מהלכות
נחלות אשוחות הל'
ט סמג עשין מה טו"ש"ע
א"ה"ע סימן ז סעיף זג:
בב ג מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה לא סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ה"ע
סימן ק סעיף ז:
בב ד מ"י פ"ז מהלכות
אשוחות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ה מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ו מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ז מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ח מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ט מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב י מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:

בב א מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הל' א ב סמג
עשין זו טו"ש"ע ח"מ סימן
רפ"ב סעיף ב:
בב ב מ"י פ"ז מהלכות
נחלות אשוחות הל'
ט סמג עשין מה טו"ש"ע
א"ה"ע סימן ז סעיף זג:
בב ג מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה לא סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ה"ע
סימן ק סעיף ז:
בב ד מ"י פ"ז מהלכות
אשוחות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ה מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ו מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ז מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ח מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ט מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב י מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:

בב א מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הל' א ב סמג
עשין זו טו"ש"ע ח"מ סימן
רפ"ב סעיף ב:
בב ב מ"י פ"ז מהלכות
נחלות אשוחות הל'
ט סמג עשין מה טו"ש"ע
א"ה"ע סימן ז סעיף זג:
בב ג מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה לא סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ה"ע
סימן ק סעיף ז:
בב ד מ"י פ"ז מהלכות
אשוחות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ה מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ו מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ז מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ח מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ט מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב י מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:

בב א מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הל' א ב סמג
עשין זו טו"ש"ע ח"מ סימן
רפ"ב סעיף ב:
בב ב מ"י פ"ז מהלכות
נחלות אשוחות הל'
ט סמג עשין מה טו"ש"ע
א"ה"ע סימן ז סעיף זג:
בב ג מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה לא סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ה"ע
סימן ק סעיף ז:
בב ד מ"י פ"ז מהלכות
אשוחות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ה מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ו מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ז מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ח מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב ט מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:
בב י מ"י פ"ז מהלכות
נחלות הלכה טו
סמג עשין כ טו"ש"ע ח
סימן ז סעיף ד:

(א) ר"ל מה דאמר ע"ה דמתי
דמתי לה אירשא אחיא כרז
השנוא לנחלה דדוקא אס
נשאת לא נחלה וי"ע בתוס'
ד"ה אית ליה ודו"ק.
(ב) חסר כאן וי"ל וא"ת צורה
הבאה לאחר מלאן פשיט ליה
לקמן דלינה נאמנת וי"ל
דהתם דהוא צורה דגופה
מסקא אדעתה טפי אצל שנת
חמותה לבלתי הוא חמתה
ממון ולא מסקה וכו' וכ"ה
בב"ש.
(ג) נראה דל"ל ונת חמותה
מיירי שמת אציה דהשתא
קאכלה וכו'.